

Službeni list

Europske unije

C 221

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

10. srpnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 221/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 221/02 Predmet C-117/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italija) – Comune di Castelbellino protiv Regione Marche i dr. 2

2017/C 221/03 Predmet C-118/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) – Dunai Zsuzsanna protiv ERSTE Bank Hungary Zrt. 2

2017/C 221/04 Predmet C-126/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Orsolya Czákó protiv ERSTE Bank Hungary Zrt. 3

2017/C 221/05 Predmet C-135/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – X-GmbH protiv Finanzamt Stuttgart – Körperschaften 4

2017/C 221/06 Predmet C-159/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2017. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius protiv Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 5

HR

2017/C 221/07	Predmet C-168/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – SH protiv TG	5
2017/C 221/08	Predmet C-182/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	6
2017/C 221/09	Predmet C-183/17 P: Žalba koju je 11. travnja 2017. podnio International Management Group protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 2. veljače 2017. u predmetu T-29/15, International Management Group protiv Europske komisije	7
2017/C 221/10	Predmet C-186/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2017. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – flightright GmbH protiv Iberia Express SA	8
2017/C 221/11	Predmet C-190/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – Lu Zheng protiv Ministerio de Economía y Competitividad	8
2017/C 221/12	Predmet C-195/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Helga Krüsemann i dr. protiv TUIfly GmbH	9
2017/C 221/13	Predmet C-199/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Rita Hoffmeyer i Rudolf Meyer protiv TUIfly GmbH	10
2017/C 221/14	Predmet C-203/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Eberhard Schmeer protiv TUIfly GmbH	10
2017/C 221/15	Predmet C-223/17 P: Žalba koju je 26. travnja 2017. podnio Lubrizol France SAS protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. veljače 2017. u predmetu T-191/14, Lubrizol France SAS protiv Vijeća Europske unije	11
2017/C 221/16	Predmet C-233/17 P: Žalba koju je 4. svibnja 2017. podnio G. X. protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 3. ožujka 2017. u predmetu T-556/16, G. X. protiv Europske komisije	12
2017/C 221/17	Predmet C-239/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Østre Landsret (Danska) – Gert Teglgård, Fløjstrupgård I/S protiv Fødevareministeriets Klagecenter	13
2017/C 221/18	Predmet C-241/17 P: Žalba koju je 2. svibnja 2017. podnio Holistic Innovation Institute, S. L. U. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. veljače 2017. u predmetu T-706/14, Holistic Innovation Institute protiv REA	14
2017/C 221/19	Predmet C-249/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2017. uputio Supreme Court (Irska) – Ryanair Ltd protiv The Revenue Commissioners	15
2017/C 221/20	Predmet C-251/17: Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike	16
2017/C 221/21	Predmet C-254/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Regina Lorenz i Prisca Sprecher protiv TUIfly GmbH	17

Opći sud

2017/C 221/22	Predmet T-85/15: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – AW protiv EUIPO-a – Pharma Mar (YLOELIS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije YLOELIS — Raniji verbalni žig Europske unije YONDELIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	18
---------------	---	----

2017/C 221/23	Predmet T-223/15: Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2017. – Morton's of Chicago protiv EUIPO-a – Mortons the Restaurant (MORTON'S) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije MORTON'S — Raniji nacionalni neregistrirani žigovi MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT i M MORTON'S — Relativni razlog za odbijanje — Proglašenje ništavosti — Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	18
2017/C 221/24	Predmet T-480/15: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Agria Polska i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazum — Zlouporeba vladajućeg položaja — Tržište distribucije proizvoda za zaštitu bilja — Odluka o odbijanju žalbe — Navodno protutržišno postupanje proizvođača i distributera — Zajedničko ili usklađeno podnošenje žalbi proizvođača i distributera pred upravnim i kaznenim tijelima — Prijava paralelnih uvoznika navodnih povreda relevantnih propisa — Upravne kontrole koje su naknadno provela upravna tijela — Nametanje upravnih i kaznenih sankcija nacionalnih tijela paralelnim uvoznicima — Izjednačavanje podnošenja žalbi proizvođača i distributera s tužbama iz objesti ili zlouporabama upravnih postupaka — Nepostojanje interesa Unije — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu”)	19
2017/C 221/25	Predmet T-107/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Airhole Facemasks protiv EUIPO-a – sindustrysurf (AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT) „Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ovlast preinačavanja”	20
2017/C 221/26	Predmet T-163/16: Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Reisswolf protiv EUIPO-a (secret.service.) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije secret.service. — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti — Članak 76. Uredbe br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	20
2017/C 221/27	Predmet T-166/16: Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Panzeri protiv Parlamenta („Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa”)	21
2017/C 221/28	Predmet T-218/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Mühlbauer Technology protiv EUIPO-a (Magicrown) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Magicrown — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	21
2017/C 221/29	Predmet T-355/16: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – adp Gauselmann protiv EUIPO-a (MULTI FRUITS) („Žig Europske unije — Zahtjev za prijavu verbalnog žiga Europske unije MULTI FRUITS — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	22
2017/C 221/30	Predmet T-372/16: Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Bammer protiv EUIPO-a – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije MÄNNERSPIELPLATZ — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (a) i članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	22
2017/C 221/31	Predmet T-375/16: Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Sabre GBLB protiv EUIPO-a (INSTASITE) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije INSTASITE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	23

2017/C 221/32	Predmet T-410/16: Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Makhlof protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast — Pravo vlasništva — Presumpcija nevinosti — Ograničenja ulaska i provoza preko područja Unije — Proporcionalnost”)	23
2017/C 221/33	Predmet T-472/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Marsh protiv EUIPO-a (LegalPro) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LegalPro — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	24
2017/C 221/34	Predmet T-583/16: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – PG protiv Frontexa („Javna služba — Privremeno osoblje — Neproduženje ugovora na određeno vrijeme — Postupak produženja — Članak 266. UFEU-a — Dužna pažnja — Izvanugovorna odgovornost”)	25
2017/C 221/35	Predmet T-742/16 RENV: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – C. W. protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Uznemiravanje — Članak 12.a Pravilnika — Obveza pružanja pomoći — Interna pravila o savjetodavnom odboru nadležnom za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprečavanje na radnom mjestu — Članak 24. Pravilnika — Zahtjev za pružanje pomoći — Odbijanje — Odluka o odbijanju žalbe — Autonoman sadržaj — Preuranjena žalba — Nepostojanje — Uloga i ovlasti savjetodavnog odbora nadležnog za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprečavanje na radnom mjestu — Fakultativni zahtjev dužnosnika — Izvanugovorna odgovornost”)	25
2017/C 221/36	Predmet T-55/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2009. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)	26
2017/C 221/37	Predmet T-59/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2012. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)	27
2017/C 221/38	Predmet T-60/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni karijere — Postupak ocjenjivanja za 2011. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)	27
2017/C 221/39	Predmet T-70/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Izvanugovorna odgovornost — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)	28
2017/C 221/40	Predmet T-341/16: Rješenje Općeg suda od 4. svibnja 2017. – De Masi protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Zahtjev za pristup na temelju međuinstitucijske suradnje na temelju članka 230. UFEU-a — Dokumenti koji se odnose na rad Skupine za ‚Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)‘ koju je osnovalo Vijeće — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)	28
2017/C 221/41	Predmet T-59/17: Tužba podnesena 14. travnja 2017. – L. protiv Parlamenta	29
2017/C 221/42	Predmet T-227/17: Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Falmouth University protiv Komisije	29
2017/C 221/43	Predmet T-236/17: Tužba podnesena 17. travnja 2017. – Balti Gaas protiv Komisije i INEA-e	30
2017/C 221/44	Predmet T-243/17: Tužba podnesena 24. travnja 2017. – Ecolab Deutschland i Lysoform Dr. Hans Rosemann protiv ECHA-e	31
2017/C 221/45	Predmet T-249/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Casino, Guichard-Perrachon i EMC Distribution protiv Komisije	32

2017/C 221/46	Predmet T-257/17: Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – R. E. protiv Komisije	33
2017/C 221/47	Predmet T-260/17: Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	34
2017/C 221/48	Predmet T-261/17: Tužba podnesena 5. svibnja 2017. – Bayer protiv EUIPO-a – UNI – Pharma (SALOSPIR)	34
2017/C 221/49	Predmet T-264/17: Tužba podnesena 4. svibnja 2017. – Uponsor protiv EUIPO-a EUIPO – Swep International (SMATRIX)	35
2017/C 221/50	Predmet T-273/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Quadri di Cardano protiv Komisije	35
2017/C 221/51	Predmet T-274/17: Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – Monster Energy protiv EUIPO-a – Bösel (MONSTER DIP)	36
2017/C 221/52	Predmet T-96/17: Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2017. – King.com protiv EUIPO-a – TeamLava (Animirane ikone)	37

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 221/01)***Posljednja objava**

SL C 213, 3.7.2017.

Prethodne objave

SL C 202, 26.6.2017.

SL C 195, 19.6.2017.

SL C 178, 6.6.2017.

SL C 168, 29.5.2017.

SL C 161, 22.5.2017.

SL C 151, 15.5.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italija) – Comune di Castellbellino protiv Regione Marche i dr.

(Predmet C-117/17)

(2017/C 221/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Comune di Castellbellino

Tuženici: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelno pravu Unije (posebno Direktivi 2011/92/EU⁽¹⁾), u verziji na snazi u vrijeme donošenja pobijanih akata) nacionalni propis ili upravna praksa koja dopušta da se provede provjera činjenice podliježu li procjeni utjecaja na okoliš ili da se provede procjena utjecaja na okoliš za projekte koji se odnose na postrojenja koja su u trenutku provođenja provjere već izgrađena ili, suprotno tomu, pravo Unije dopušta da se vodi računa o iznimnim okolnostima koje opravdavaju iznimku od općeg načela u skladu s kojim je narav procjene utjecaja na okoliš preventivna?
2. Posebno, je li takva iznimka opravdana u slučaju u kojemu gore navedeni propis isključuje iz procjene utjecaja na okoliš određeni projekt koji je trebao biti podvrgnut *screeningu* na temelju odluke nacionalnog suda koji je proglasio protuustavnom i/ili nije primijenio odredbu koja je bila ranije na snazi i kojom je bilo predviđeno isključenje?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) – Dunai Zsuzsanna protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-118/17)

(2017/C 221/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dunai Zsuzsanna

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. Treba li točku 3. izreke presude Suda od 30. travnja 2014. Kásler i Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282) tumačiti na način da nacionalni sudac može konvalidirati ugovora sklopljen s potrošačem i u slučaju kada bi održavanje valjanosti ugovora bilo protivno ekonomskim interesima potrošača?
2. Poštuju li se nadležnosti Europske unije koje se odnose na uspostavljanje visoke razine zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim načelima prava Unije o jednakosti pred zakonom, zabrani diskriminacije, djelotvornom pravnom lijeku i jamstvu poštenog suđenja kada parlament države članice zakonski izmijeni građanskopravne ugovore iste kategorije sklopljene s potrošačima?
 - 2/a. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje, poštuju li se nadležnosti Europske unije koje se odnose na uspostavljanje visoke razine zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim načelima prava Unije o jednakosti pred zakonom, zabrani diskriminacije, djelotvornom pravnom lijeku i jamstvu poštenog suđenja kada parlament države članice zakonom djelomično izmijeni ugovore o kreditu u kojima su iznosi izraženi u stranim valutama kako bi pravno zaštitio potrošača, kada je cjelokupan navedeni zakon protivan legitimnim interesima zaštite potrošača zato što je pravni učinak izvršenih izmjena održavanje valjanosti ugovora o zajmu pa potrošač ostaje obvezan snositi tečajni rizik?
3. Što se tiče opsega ugovora sklopljenih s potrošačima, poštuje li se opseg nadležnosti dodijeljenih Europskoj uniji kako bi jamčila visoku razinu zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim pravom na djelotvoran pravni lijek i nepristrani sud, priznatim u pravu Unije u vezi sa svim građanskopravnim parnicama, kada vijeće za ujednačavanje prakse vrhovnog pravosudnog tijela države članice usmjerava presude nadležnog suda „odlukama za ujednačavanje građanskopravne prakse” koje su obvezujuće za sve sudove?
 - 3/a. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje i u pogledu opsega ugovora sklopljenih s potrošačima, poštuje li se opseg nadležnosti dodijeljenih Europskoj uniji kako bi jamčila visoku razinu zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim pravom na djelotvoran pravni lijek i nepristrani sud, priznatim u pravu Unije u vezi sa svim građanskopravnim parnicama, kada vijeće za ujednačavanje prakse vrhovnog pravosudnog tijela neke države članice usmjerava presude nadležnog suda „odlukama za ujednačavanje građanskopravne prakse” koje su obvezujuće za sve sudove, ako se imenovanje članova vijeća za ujednačavanje ne izvršava na transparentan način u skladu s prethodno utvrđenim pravilima; ako postupak pred navedenim vijećem nije javan i ako nije moguće naknadno izvršiti uvid u taj postupak, to jest u izražena stručna mišljenja ili upotrijebljena stručna djela odnosno na način glasovanja njegovih članova — je li bilo suglasno ili su postojala izdvojena mišljenja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Orsolya Czakó protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-126/17)

(2017/C 221/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Orsolya Czakó

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. U svrhu utvrđivanja iznosa kredita u ugovoru o kreditu, ispunjava li kriterije jasnoće i razumljivosti propisane člankom 4. stavkom 2. i člankom 5. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tekst odredaba kao što je onaj odredaba I/1 i II/1 spornog ugovora, u kojima se iznos od 64 731 CHF navodi indikativno, a iznos od 8 280 000 HUF kao najviši iznos u zahtjevu za financiranje, i kojim se utvrđivanje iznosa kredita u ugovoru o kreditu veže uz izjavu s pravnim učincima koju daje ugovorna stranka koja sklapa ugovor s potrošačem i uz podatke koji su u njoj zabilježeni?
2. Pod pretpostavkom da tekst odredaba I/1 i II/1 ugovora ne odgovara konceptu jasnih i razumljivih odredaba i ako valja ispitati jesu li odredbe tog ugovora nepoštene, u slučaju da se ocijeni da su nepoštene, može li se cijeli ugovor proglasiti nevaljanim, vodeći računa da nacionalno pravo propisuje nevaljanost cijelog ugovora kao pravnu posljedicu neodređenosti predmeta ugovora?
3. U slučaju da se ugovor može proglasiti valjanim, može li se iznos kredita utvrditi na način koji bi bio najpovoljniji za potrošača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – X-GmbH protiv Finanzamt Stuttgart – Körperschaften**(Predmet C-135/17)**

(2017/C 221/05)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-GmbH

Tuženik: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 57. stavak 1. UEZ-a (sada: članak 64. stavak 1. UFEU-a) tumačiti na način da članak 56. UEZ-a (sada: članak 63. UFEU-a) ne dovodi u pitanje primjenu ograničenja države članice na kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koja obuhvaćaju izravna ulaganja, a koje je postojalo na dan 31. prosinca 1993., ni kada se nacionalno zakonodavstvo koje ograničava kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, a koje je postojalo na referentni datum, primjenjivalo u biti samo na izravna ulaganja, ali je nakon referentnog datuma bilo prošireno tako da obuhvati portfeljne udjele u stranim društvima koji ne prelaze prag od 10 % udjela?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 57. stavak 1. UEZ-a tumačiti na način da se primjenom nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koje obuhvaća izravna ulaganja, i koje je postojalo na referentni datum 31. prosinca 1993., smatra primjena kasnijeg propisa koji je u biti jednak ograničenju koje je postojalo na referentni datum, ako je ograničenje koje je postojalo na referentni datum nakon tog datuma i u kratkom razdoblju znatno izmijenjeno na temelju zakona koji je doduše u pravnom smislu stupio na snagu, ali se u praksi nikada nije primijenio jer ga je prije njegove prve primjene u konkretnom slučaju zamijenio sada važeći propis?
3. U slučaju negativnog odgovora na prva dva pitanja: protiv li se članku 56. UEZ-a propis države članice prema kojem porezna osnovica poreznog obveznika sa sjedištem u toj državi članici koji drži udjele od najmanje 1 % u društvu sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici (o ovom slučaju u Švicarskoj) uključuje pozitivne prihode koje je to društvo ostvarilo, koji imaju značaj kapitalnih ulaganja razmjerno postotku odnosnih udjela, ako se na te prihode primjenjuje manja porezna stopa nego u prvoj državi?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2017. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius protiv Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

(Predmet C-159/17)

(2017/C 221/06)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Tuženici: Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članaka 167., 168., 169., 179., članka 213. stavka 1., članka 214. stavka 1. točke (a) i članka 273. Direktive 2006/112/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, nalaže poreznom obvezniku, čija je registracija za potrebe PDV-a poništena, da plati državi PDV koji je naplaćen u razdoblju u kojemu je identifikacijski broj za PDV bio poništen, a da mu se pritom ne priznaje pravo na odbitak PDV-a koji se odnosi na stjecanje u istom razdoblju?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – SH protiv TG

(Predmet C-168/17)

(2017/C 221/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SH

Tuženik: TG

Intervenijent: UF

Prethodna pitanja

1. Jesu li u područje primjene Uredbe br. 204/2011⁽¹⁾ ili, ovisno o slučaju, Uredbe 2016/44⁽²⁾ uključene sljedeće obveze snošenja troškova garancije, koje proizlaze iz ugovora o kontragaranciji, koji su dio niza ugovora, sklopljenih radi izdavanja bankarske garancije u korist libijskog vijeća za stanovanje i infrastrukturu (Libyan Housing and Infrastructure Board, u daljnjem tekstu: HIB):

1.1. kada banka sa sjedištem u Europskoj uniji na temelju ugovora o kontragaranciji ima obvezu platiti troškove libijskoj banci koja se nalazi na „crnoj listi” iz Priloga III. Uredbi br. 204/2011;

- 1.2. kada banka sa sjedištem u Europskoj uniji na temelju ugovora o kontragaranciji ima obvezu platiti troškove libijskoj banci koja se ne nalazi na „crnoj listi” iz Priloga III. Uredbi br. 204/2011, ali je bankarska garancija izdana u korist HIB-a, koji jest na navedenom popisu;
 - 1.3. kada Uredba br. 204/2011, u razdoblju nakon što je izmijenjena Uredbom br. 45/2014, zabranjuje izravna ili neizravna plaćanja bilo kojem libijskom subjektu;
 - 1.4. kada obveza snošenja troškova garancije proizlazi iz ugovora o kontragaranciji, koji je dio niza ugovora, sklopljenog u okviru odnosa između dviju banaka sa sjedištem u Europskoj uniji radi izdavanja bankarske garancije u korist HIB-a;
 - 1.5. kada do obračuna troškova garancije dolazi nakon isteka roka valjanosti garancije, u sudskom postupku, nakon stupanja na snagu Uredbe 2016/44?
2. U slučaju da je obveza snošenja troškova garancije navedena u točkama 1.1. i 1.2. uključena u područje primjene Uredbe, valja li troškove garancije isplaćene libijskoj banci — koja se također neko vrijeme nalazila na „crnoj listi” iz Priloga III. — radi izdavanja garancije za povrat predumljenog plaćanja i garancije dobrog izvršenja u korist HIB-a smatrati kapitalom koji je izravno ili neizravno upotrijebljen u korist pravnih osoba, subjekata ili tijela navedenih u Prilogu III. Uredbi br. 204/2011?
 3. Treba li članak 12. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 204/2011, u razdoblju nakon što je izmijenjena Uredbom br. 45/2014 (točka 1.3.), tumačiti na način da treba smatrati da su troškovi i plaćanja, koje libijska banka potražuje i koje je na temelju ugovora o kontragaranciji platila banka sa sjedištem u Europskoj uniji, izravno ili neizravno zahtjevi na osnovi garancije?
 4. Treba li banku sa sjedištem u Europskoj uniji koja je na temelju ugovora o kontragaranciji, koji je dio niza ugovora, sklopljenog radi izdavanja bankarske garancije u korist HIB-a obvezna platiti troškove garancije libijskom subjektu (točka 1.4.) smatrati osobom ili subjektom u smislu članka 12. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 204/2011, u verziji kako je izmijenjena Uredbom br. 45/2014 to jest osobom ili subjektom koje djeluje za, u ime ili u korist neke od osoba, subjekata ili tijela na koje se odnose točke (a) i (b) navedenog članka 12. stavka 1.? Treba li smatrati da su troškovi garancije koje navedena banka potražuje od druge banke sa sjedištem u Europskoj uniji izravno ili neizravno zahtjevi na osnovi garancije?
 5. Odnosi li se odredba o neprimjeni iz članka 9. Uredbe br. 204/2011 na sva plaćanja?
 6. Budući da su troškova garancije obračunati nakon stupanja na snagu Uredbe Vijeća 2016/44, kojom je Uredba br. 204/2011 stavljen izvan snage, ali koja, u biti, sadržava istovjetne odredbe (točka 1.5.), je li na rješavanje spora među strankama primjenjiva Uredba 2016/44 i treba li članak 17. stavak 1. točku (b) te uredbe tumačiti na način da treba smatrati da su troškovi i plaćanja koje libijska banka potražuje i koje je na temelju ugovora o kontragaranciji platila banka sa sjedištem u Europskoj uniji izravno ili neizravno zahtjevi na osnovi garancije? Treba li banku sa sjedištem u Europskoj uniji koja je na temelju ugovora o kontragaranciji, koji je dio niza ugovora, sklopljenog radi izdavanja bankarske garancije u korist HIB-a obvezna platiti troškove garancije libijskom subjektu smatrati osobom ili subjektom u smislu članka 17. stavka 1. točke (c) te Uredbe to jest osobom ili subjektom koje djeluje za, u ime ili u korist neke od osoba, subjekata ili tijela na koje se odnose točke (a) i (b) navedenog članka članka 17. stavka 1.? Treba li smatrati da su troškovi garancije koje navedena banka potražuje od druge banke sa sjedištem u Europskoj uniji izravno ili neizravno zahtjevi na osnovi garancije?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 204/2011 od 2. ožujka 2011. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji (SL L 58, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 140.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2016/44 od 18. siječnja 2016. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 204/2011 (SL L 12, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Nagyszénás
Településszolgáltatási Nonprofit Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság**

(Predmet C-182/17)

(2017/C 221/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Prethodna pitanja

1. Potpada li trgovačko društvo koje je u 100 %-tnom vlasništvu lokalnih vlasti pod pojam „subjekt [...] javnog prava” iz članka 13. stavka 1. prvog podstavka Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li smatrati da trgovačko društvo kao javno tijelo izvršava zadaće koje su nužno obveza lokalnih vlasti, ali koje je lokalna vlast prenijela navedenom društvu?
3. U slučaju niječnog odgovora na bilo koje od prethodnih pitanja, treba li smatrati da je iznos koji lokalna vlast isplaćuje tom trgovačkom društvu naknada za izvršavanje zadaća?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.

**Žalba koju je 11. travnja 2017. podnio International Management Group protiv presude Općeg suda
(peto vijeće) od 2. veljače 2017. u predmetu T-29/15, International Management Group protiv
Europske komisije**

(Predmet C-183/17 P)

(2017/C 221/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: International Management Group (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine ožalbenu presudu;
- slijedom navedenog,
 - poništi izmijenjeni prilog Provedbenoj odluci Komisije od 7. studenoga 2013. o godišnjem programu djelovanja za 2013. u korist Mijanmara/Burme koji će se financirati iz općeg proračuna Europske unije ⁽¹⁾ usvojenog 16. prosinca 2014; i
 - naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.
- naloži Europskoj komisiji plaćanje svih troškova nastalih povodom žalbe i u prvostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe četiri žalbena razloga:

- 1) Povreda obveze obrazlaganja – Povreda obveze obrazlaganja koju ima Opći sud – Iskrivljavanje činjenica iz spisa
- 2) Povreda Financijske uredbe iz 2002. ⁽²⁾ i Financijske uredbe iz 2012. ⁽³⁾ – Povreda Uredbe Komisije ⁽⁴⁾ i Delegirane uredbe Komisije ⁽⁵⁾ – Povreda obveze obrazlaganja koju ima Opći sud – Iskrivljavanje činjenica iz spisa
- 3) Povreda načela dobrog financijskog upravljanja – Povreda obveze obrazlaganja – Povreda obveze obrazlaganja koju ima Opći sud – Povreda Financijske uredbe iz 2012. (članak 61. stavak 1. i članak 60. stavak 2.)

4) Povreda načela dobre uprave – Povreda prava na saslušanje

Žalitelj također pobija odluku o odbijanju njegova zahtjeva za davanje izvještaja OLAF-a na uvid.

⁽¹⁾ C(2013) 7682 final

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 248., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 145.).

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1. svezak 7., str. 248.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.).

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2017. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) –
flightright GmbH protiv Iberia Express SA**

(Predmet C-186/17)

(2017/C 221/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flightright GmbH

Tuženik: Iberia Express SA

Prethodno pitanje

Može li pravo na odštetu prema članku 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ postojati i kada je putnik zbog relativno malog kašnjenja u dolasku propustio izravno povezani let, što je za posljedicu imalo kašnjenje od tri ili više sati do konačnog odredišta, pri čemu su dva leta izvodili različiti zračni prijevoznici, a rezervacija je izvršena preko organizatora putovanja koji je cjelokupno putovanje zrakoplovom rezervirao preko nekog drugog zračnog prijevoznika?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid
(Španjolska) – Lu Zheng protiv Ministerio de Economía y Competitividad**

(Predmet C-190/17)

(2017/C 221/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lu Zheng

Tuženik: Ministerio de Economía y Competitividad

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji kao sankciju za neispunjenje obveze prijavljivanja propisane u članku 3. te uredbe omogućava izricanje novčane kazne do dvostrukog iznosa upotrijebljenih sredstava za plaćanje?
2. Treba li članak 9. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji kao otegotne okolnosti neispunjenja obveze prijavljivanja propisuje nenavođenje zakonitog porijekla sredstava za plaćanje i nedosljednost s obzirom na djelatnost koju obavlja dotična osoba?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prva dva prethodna pitanja, treba li članak 9. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice tumačiti na način da izricanje novčane kazne koja, neovisno o iznosu koji se kretao, iznosi do 25 % neprijavljene gotovine ispunjava zahtjev proporcionalnosti?

⁽¹⁾ SL 2005., L 309, str. 9 (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 224.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Helga Krüsemann i dr. protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-195/17)

(2017/C 221/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Helga Krüsemann, Gabriele Heidenreich, Doris Manneck, Rita Juretschke

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koje nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga uspostaviti novi raspored letenja?

4. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam neizbježnosti na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Rita Hoffmeyer i Rudolf Meyer protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-199/17)

(2017/C 221/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Rita Hoffmeyer, Rudolf Meyer

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koje nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk“) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga uspostaviti novi raspored letenja?
4. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam neizbježnosti na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Eberhard Schmeer protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-203/17)

(2017/C 221/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eberhard Schmeer

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koje nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanja leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga uspostaviti novi raspored letenja?
4. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam neizbježnosti na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Žalba koju je 26. travnja 2017. podnio Lubrizol France SAS protiv presude Općeg suda (peto vijeće)
od 16. veljače 2017. u predmetu T-191/14, Lubrizol France SAS protiv Vijeća Europske unije**

(Predmet C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Lubrizol France SAS (zastupnici: R. MacLean, *Solicitor*, A. Bochon, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-191/14, Lubrizol France/Vijeće Europske unije jer se odnosi na dva tužbena razloga iz žaliteljeve tužbe pred Općim sudom;
- usvoji oba navedena tužbena razloga kao osnovane;
- izvrši svoju nadležnost presuđivanja o dotična dva tužbena razloga i donese konačnu presudu;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o žaliteljeva dva tužbena razloga koja se odnose na materijalne i postupovne pravne povrede; i
- naloži Vijeću i svim intervenijentima da plate žaliteljeve pravne i druge troškove ovog postupka i sve pravne i druge troškove prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da Opći sud nije u skladu s valjanim pravnim standardom ocijenio način na koji je Vijeće primijenilo relevantan test.

Žalitelj tvrdi da Opći sud nije pravilno i u skladu s točnim pravnim standardima koji se u toj situaciji trebaju primijeniti podvrgnuo navode Vijeća i Komisije relevantnom pravnom testu jer nije primijenio mjerodavne kriterije iz Komunikacije Komisije o autonomnim tarifnim suspenzijama i kvotama (Obavijest 2011/C 363/02⁽¹⁾) prilikom procjene treba li ukinuti autonomnu carinsku suspenziju za BPA.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud neovlašteno nadomjestio vlastito obrazloženje onim preuzeo obrazloženje Vijeća i očito iskrivio dokaze.

Na prvom mjestu žalitelj tvrdi da je Opći sud neovlašteno nadomjestio vlastito obrazloženje onim preuzeo obrazloženje Vijeća i Komisije te da je na taj način iznio argument koji je sam po sebi nedopušten u prilog tvrdnji da se roba koju je podnositelj prigovora stavio na tržište može smatrati materijalom koji je jednak ili jednakovrijedan BPA-u ili je njegov zamjenski proizvod.

Na drugom mjestu, žalitelj tvrdi da je Opći sud na očito netočan način ocijenio dokaze koji su značajni za odgovornost podnositelja prigovora da stavi na tržište dovoljno dostupne količine robe koja je navodno usporediva s BPA-om te je na taj način iskrivio jasan smisao dokaza prilikom njihove primjene na ocjenu slučaja u prvostupanjskom postupku.

3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud očito pogriješio u ocjeni mjerodavnih postupaka te pri usvajanju kontradiktorne argumentacije

Žalitelj tvrdi da je Opći sud učinio pogrešku koja se tiče prava jer je presudio da se ovlast Komisije da odbije prigovor zbog postojanja razdoblja odgode odgovaranja bitno duljeg od petnaest radnih dana koji je propisan u Komunikaciji Komisije odnosi samo na prvi kontakt između podnositelja prigovora i društava koja su postavila zahtjev, a ne na naredne komunikacije što je omogućilo Općem sudu da odgodu smatra nebitnom. Na taj način, Opći sud usvojio je kontradiktornu argumentaciju koja se odnosi na narav, djelovanje i uloge različitih stranaka u postupku koji je propisan Komunikacijom Komisije.

⁽¹⁾ SL 2011, C 363, str. 6.

Žalba koju je 4. svibnja 2017. podnio G. X. protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 3. ožujka 2017. u predmetu T-556/16, G. X. protiv Europske komisije

(Predmet C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: G. X. (zastupnik: G.-M. Enache, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine ožalbenu presudu i, slijedom navedenog, poništi spornu odluku tijela za imenovanje;
- nadoknadi imovinsku i neimovinsku štetu koja je nastala zbog te odluke;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj svojom žalbom od Suda zahtijeva da ukine rješenje Općeg suda od 3. ožujka 2017. u predmetu T-556/16, G. X. protiv Komisije kojim je odbijena njegova tužba za poništenje odluke povjerenstva za odabir općeg natječajca EPSO/AD/248/13 o neuvrštanju žalitelja na rezervnu listu uspješnih kandidata na tom natječaju.

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj ističe dva žalbena razloga:

1. Nezakonitost obavijesti o natječaju, ispravka i temeljnih načela centra za procjenu kandidata.

Žalitelj smatra da je obavijest o natječaju nezakonita jer ne daje objektivno opravdanje ni u pogledu suženog izbora drugog jezika (njemački, engleski ili francuski) s obzirom na interes službe ni u pogledu proporcionalnosti tog ograničenja s obzirom na stvarne potrebe službe.

Kao drugo, žalitelj ističe nezakonitost, nepostojanje valjanosti i znanstvenog utemeljenja temeljnih načela centra za procjenu kandidata koja se primjenjuju na opće natječaje EPSO-a jer ne postoji ni temelj, ni dokaz ni mogućnost provjere temeljnih praksi koje koristi EPSO, a koje se zasnivaju na sljedećim načelima: (i) „prijašnje ponašanje najbolji je pokazatelj buduće izvedbe”, (ii) „simulirajući stvarne životne situacije iz područja rada, centri za procjenu kandidata najbolji su pokazatelj izvedbe u stvarnom životu”.

Kao treće, žalitelj ističe nezakonitost ispravka koji je objavljen u okviru natječaja EPSO/AD/248/13.

2. Postupovne nepravilnosti u centru za procjenu kandidata.

Žalitelj ističe više navodnih postupovnih nepravilnosti u centru za procjenu kandidata u natječaju EPSO/AD/248/13.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Østre Landsret (Danska) – Gert Teglggaard, Fløjstrupgård I/S protiv Fødevareministeriets Klagecenter

(Predmet C-239/17)

(2017/C 221/17)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gert Teglggaard, Fløjstrupgård I/S

Tuženik: Fødevareministeriets Klagecenter

Prethodna pitanja

1. Treba li slučaju u kojem je poljoprivrednik povrijedio zakonom propisane zahtjeve o upravljanju i dobre poljoprivredne i ekološke uvjete u kalendarskoj godini pa se stoga primjenjuje sniženje izravnih plaćanja za poljoprivrednika (vidjeti članak 6. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 1782/2003, ⁽¹⁾ u vezi s člankom 66. stavkom 1. Uredbe Komisije br. 796/2004 ⁽²⁾) iznos sniženja potpore računati na temelju izravnih plaćanja za poljoprivrednika:

(a) u kalendarskoj godini u kojoj se desila povreda, ili

(b) u (sljedećoj) kalendarskoj godini u kojoj je utvrđena/otkrivena povreda?

2. Dolazi li se do istog odgovora na temelju naredno donesenih pravila iz članka 23. stavka 1. Uredbe Vijeća br. 73/2009 ⁽³⁾, u vezi s člankom 70. stavkom 4. i člankom 8. točkom (a) Uredbe Komisije br. 1122/2009? ⁽⁴⁾

3. Primjenjuje li se na izračun sniženja potpore, u slučaju u kojem je poljoprivrednik povrijedio zakonom propisane zahtjeve o upravljanju i dobre poljoprivredne i okolišne uvjete u 2007. i 2008., ali je povreda prvi put utvrđena/otkrivena u 2011., Uredba Vijeća br. 1782/2003, u vezi s Uredbom Komisije br. 796/2004 ili Uredba Vijeća br. 73/2009, u vezi s Uredbom Komisije br. 1122/2009?

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike i o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001 (SL 2003., L 270, str. 1.).
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 796/2004 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava predviđenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1782/2003 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike (SL L 141, str. 18.).
- ⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.).
- ⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231. i ispravak u SL-u 2013., L 246.).

Žalba koju je 2. svibnja 2017. podnio Holistic Innovation Institute, S. L. U. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. veljače 2017. u predmetu T-706/14, Holistic Innovation Institute protiv REA

(Predmet C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Holistic Innovation Institute, S. L. U. (zastupnik: J. J. Marín López, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Izvršna agencija za istraživanje (REA)

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (peto vijeće) od 16. veljače 2017., Holistic Innovation Institute/REA, T-706/14, EU: T:2017:89;
- poništi Odluku ravnatelja Izvršne agencije za istraživanje od 24. srpnja 2014. (ARES(2014.) 2461172), kojom se okončavaju pregovori s društvom Holistic Innovation Institute, S. L. U. i isključuje njegovo sudjelovanje u europskim projektima Inachus i ZONeSEC;
- odredi naknadu štete društvu Holistic Innovation Institute, S. L. U. u skladu s izričajem u točki 177. žalbenog podneska.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na utvrđenju u pobijanoj presudi da je REA bila nadležna i da nije prekoračila granice povjerenih joj zadaća u vezi s upravljanjem Sedmim okvirnim programom prilikom ocjenjivanja sposobnosti društva Holistic Innovation Institute i njegova isključenja iz pregovora u okviru projekata Inachus i ZONeSEC (točka 39. pobijane presude).
2. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na tumačenju odjeljka 2.2.2. prvog stavka Priloga Odluci br. 2012/838 na način da REA-i dopušta isključenje društva Holistic Innovation Institute iz pregovora u okviru projekata Inachus i ZONeSEC (točka 126. pobijane presude).

3. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na utvrđenju u pobijanoj presudi da je pobijana odluka bila obrazložena (točka 67. pobijane presude) iako se u sastavnom dijelu obrazloženja pobijane odluke upućivalo na, s jedne strane, Odluku Komisije od 13. ožujka 2014. (ARES (2014.) 710158), kojom se žalitelja isključuje iz sudjelovanja u projektu eDIGIREGION (točke 57. i 60. do 62. pobijane presude) i, s druge strane, na konačne nacрте izvješća o reviziji 11-INFS-025 i 11-BA119-016 (točke 63. i 64. pobijane presude), pri čemu su i protiv navedene Odluke Komisije od 13. ožujka 2014. (ARES (2014.) 710158) i protiv konačnih nacрта izvješća o reviziji 11-INFS-025 i 11-BA119-016 podnesene tužbe za poništenje.
4. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na iskrivljavanju ocjene dokaza u pobijanoj presudi tvrdnjom da je REA od žalitelja „u različitim navratima” tražila određenu informaciju (točka 75. pobijane presude), da je „ponovila svoj zahtjev” dopisom od 14. svibnja 2014. (točka 78. pobijane presude) i da je „između REA-e i žalitelja postojala brojna razmjena dopisa” (točka 118. pobijane presude).
5. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na iskrivljavanju ocjene dokaza u pobijanoj presudi upućivanjem u njezinim točkama 8., 77. i 78. na nepostojeći dokument koji nije predložen u postupku.
6. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na utvrđenju u pobijanoj presudi da je pobijana odluka osnovana (točke 80., 84., 94., 108. i 127. pobijane presude), pri čemu pobijana odluka povređuje odjeljak 2.2.2. Priloga Odluci br. 2012/838 jer se njome bez „čvrste i osnovane argumentacije” ne uvažava pozitivna ocjena neovisnih vanjskih ispitivača operativne sposobnosti žalitelja.
7. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane presude kada se navodi da „tužitelj nije podnio nijedan podatak koji bi omogućio pobijanje [REA-inog] zaključivanja” (točka 58. pobijane presude) i da njegov dopis od 2. lipnja 2014., priložen kao Prilog A26 tužbi „ponavlja dio informacija koji se nalazio u dokumentu s pojašnjenjima navedenom u točki 8. *supra*, pri čemu se, međutim, ne navode specifične informacije koje je REA zatražila, a koje su navedene u točkama 7., 9. i 10. *supra*” (točka 78. pobijane presude).
8. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na utvrđenju u pobijanoj presudi da je u mandatu za pregovore bio predviđen „indikativan” kalendar za okončanje pregovora (točka 130. pobijane presude).
9. Pogreška koja se tiče prava, koja se temelji na pogrešnom utvrđenju u pobijanoj presudi da ne treba popraviti ni materijalnu ni nematerijalnu štetu uzrokovanu donošenjem pobijane odluke (točke 147., 148. i 150. pobijane presude).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2017. uputio Supreme Court (Irska) – Ryanair Ltd protiv The Revenue Commissioners

(Predmet C-249/17)

(2017/C 221/19)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ryanair Ltd

Tuženik: The Revenue Commissioners

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju uspješnog preuzimanja, postojanje buduće namjere pružanja upravljačkih usluga ciljnom društvu, dovoljno za zaključak da potencijalni preuzimatelj obavlja gospodarsku aktivnost u smislu članka 4. Šeste direktive o PDV-u, ⁽¹⁾ tako da se PDV koji je potencijalnom preuzimatelju obračunat za robu i usluge koje su pružene radi napredovanja s dotičnim preuzimanjem može potencijalno smatrati pretporezom na namjeravanu gospodarsku aktivnost koja se sastoji od pružanja tih upravljačkih usluga; i
2. Postoji li dovoljna „izravna i neposredna veza”, kao pretpostavka koju je Sud Europske unije naveo u presudi u predmetu Cibo ⁽²⁾, između profesionalnih usluga pruženih u okviru takvog potencijalnog preuzimanja i ishoda koji se sastoji u potencijalnom pružanju upravljačkih usluga ciljnom društvu u slučaju uspješnog preuzimanja, slijedom čega je dopušteno odbiti PDV koji se plaća na te profesionalne usluge?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.).

⁽²⁾ Presuda od 27. rujna 2001., Cibo Participations, C-16/00, EU:C:2001:495.

Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-251/17)**

(2017/C 221/20)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i L. Cimaglia, agenti)*Tuženik:* Talijanska Republika**Tužbeni zahtjevi**

Komisija od Suda zahtijeva da:

- proglasi da Talijanska Republika, time što nije poduzela sve mjere potrebne za izvršenje presude koju je Sud objavio 19. srpnja 2012. u predmetu C-565/10 Komisija/Italija, nije ispunila svoje obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a;
- naloži Talijanskoj Republici da plati novčanu kaznu u iznosu od 346 922,40 eura, eventualno umanjenu za iznos koji bi proizašao iz predložene formule postupnog smanjivanja, za svaki dan zakašnjenja u izvršenju presude objavljene u predmetu C-565/10, počevši od datuma objave presude u ovom postupku do datuma izvršenja presude objavljene u predmetu C-565/10;
- naloži Talijanskoj Republici da plati dnevni paušalni iznos od 39 113,80 eura, s ukupnim minimalnim iznosom od 62 699 421,40 eura, počevši od datuma objave presude u predmetu C-565/10 do datuma objave presude u ovom postupku ili do datuma izvršenja presude objavljene u predmetu C-565/10;
- naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom tužbom Komisija ističe da nije izvršena presuda koju je Sud objavio 19. srpnja 2012. u odnosu na 80 talijanskih aglomeracija koje su bile među onima koje su bile predmet te presude.

U tom pogledu, Talijanska Republika priznaje da nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 3. Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda ⁽¹⁾ u odnosu na 35 aglomeracija. Priznaje također da nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. i 10. te direktive u odnosu na 70 aglomeracija.

Iz toga Komisija zaključuje da Talijanska Republika nije poduzela sve mjere koje su potrebne za izvršenje presude od 19. srpnja 2012.

⁽¹⁾ SL 1991., L 135, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Regina Lorenz i Prisca Sprecher protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-254/17)

(2017/C 221/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Regina Lorenz, Prisca Sprecher

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koje nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga uspostaviti novi raspored letenja?
4. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam neizbježnosti na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – AW protiv EUIPO-a – Pharma Mar (YLOELIS)

(Predmet T-85/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije YLOELIS — Raniji verbalni žig Europske unije YONDELIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alfa Wassermann SpA (AW) (Alanno, Italija), kojemu je dopušteno stupanje u postupak na mjesto društva Alfa Wassermann Hungary Kft (zastupnici: M. Best, U. Pflughar i S. Schäffner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Španjolska) (zastupnik: N. González-Alberto Rodríguez, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. prosinca 2014. (predmet R 1100/2014-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pharma Mar i Alfa Wassermann Hungary.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Alfa Wassermann SpA (AW) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 15. svibnja 2017. – Morton's of Chicago protiv EUIPO-a – Mortons the Restaurant (MORTON'S)

(Predmet T-223/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije MORTON'S — Raniji nacionalni neregistrirani žigovi MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT i M MORTON'S — Relativni razlog za odbijanje — Proglašenje ništavosti — Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Morton's of Chicago, Inc. (Chicago, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Moss, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Mortons the Restaurant Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Barry, solicitor i P. Nagpal, barrister)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2015. (predmet R 46/2014-1), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Mortons The Restaurant i Morton's of Chicago.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Morton's of Chicago, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Agria Polska i dr. protiv Komisije

(Predmet T-480/15) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazum — Zlouporeba vladajućeg položaja — Tržište distribucije proizvoda za zaštitu bilja — Odluka o odbijanju žalbe — Navodno protutržišno postupanje proizvođača i distributera — Zajedničko ili usklađeno podnošenje žalbi proizvođača i distributera pred upravnim i kaznenim tijelima — Prijava paralelnih uvoznika navodnih povreda relevantnih propisa — Upravne kontrole koje su naknadno provela upravna tijela — Nametanje upravnih i kaznenih sankcija nacionalnih tijela paralelnim uvoznicima — Izjednačavanje podnošenja žalbi proizvođača i distributera s tužbama iz objesti ili zlouporabama upravnih postupaka — Nepostojanje interesa Unije — Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu”)

(2017/C 221/24)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Agria Polska sp. z o.o. (Sosnowiec, Poljska), Agria Chemicals Poland sp. z o.o. (Sosnowiec), Star Agro Analyse und Handels GmbH (Allerheiligen bei Wildon, Austrija) i Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (Allerheiligen bei Wildon) (zastupnici: S. Dudzik i J. Budzik, a zatim P. Graczyk i W. Ročlawski, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Szczodrowski, A. Dawes i J. Norris-Usher, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2015) 4284 *final* od 19. lipnja 2015. [predmet AT.39864 – BASF (ranije AGRIA i dr./BASF i dr.)], kojom je odbijena žalba koju su tužitelji podnijeli u vezi s povredama članka 101. i/ili članka 102. UFEU-a koje je navodno u najvećoj mjeri počinilo trinaest poduzetnika koji proizvode i distribuiraju proizvode za zaštitu bilja uz pomoć ili uz posredovanje četiri profesionalne organizacije i jednog odvjetničkog ureda.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH i Agria Beteiligungsgesellschaft mbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

**Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Airhole Facemasks protiv EUIPO-a – industrysurf
(AIRHOLE FACE MASKS YOU IDIOT)**

(Predmet T-107/16) ⁽¹⁾

**„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije AIR
HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/
2009 — Ovlast preinačavanja”**

(2017/C 221/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, Kanada) (zastupnici: S. Barker, *solicitor*, i A. Michaels, *barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, *agent*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: industrysurf, SL (Trapagaran, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. siječnja 2016. (predmet R 2547/2014-4) koja se odnosi na postupak proglašavanja žiga ništavim između društava Airhole Facemasks i industrysurf.

Izreka

1. Poništava se i preinačuje odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 18. siječnja 2016. (predmet R 2547/2014-4) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Airhole Facemasks, Inc. i industrysurf, SL, na način da se odbija žalba koju je industrysurf podnio EUIPO-u protiv odluke Odjela za poništaje od 30. srpnja 2014.
2. Airhole Facemasks i EUIPO snosit će vlastite troškove nastale u postupku pred Općim sudom.
3. Društvu Industrysurfu nalaže se snošenje troškova koji su društvu Airhole Facemasks nastali u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.
4. Tužba se u preostalom dijelu odbija.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Reisswolf protiv EUIPO-a (secret.service.)

(Predmet T-163/16) ⁽¹⁾

**„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije secret.service. — Apsolutni razlog za
odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje
činjeničnog stanja po službenoj dužnosti — Članak 76. Uredbe br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja —
Članak 75. Uredbe br. 207/2009”**

(2017/C 221/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: A. Ebert-Weidenfeller, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, *agent*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2016. (predmet R 1820/2015-4) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka secret.service. kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 6. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Panzeri protiv Parlamenta

(Predmet T-166/16) (¹)

(„Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa”)

(2017/C 221/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Italija) (zastupnik: C. Cerami, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Lorenz, A. Caiola, G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke glavnog tajnika Europskog parlamenta od 11. veljače 2016., kojom se tužitelju nalaže povrat iznosa od 83 764,34 eura, i povezane obavijesti o dugovanju od istog dana.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Pieru Antoniju Panzeriju nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 6. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Mühlbauer Technology protiv EUIPO-a (Magicrown)

(Predmet T-218/16) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Magicrown — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mühlbauer Technology GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: M. Zintler i A. Stolz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. ožujka 2016. (predmet R 1213/2015-4) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Magicrown kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mühlbauer Technology GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – adp Gauselmann protiv EUIPO-a (MULTI FRUITS)

(Predmet T-355/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Zahtjev za prijavu verbalnog žiga Europske unije MULTI FRUITS — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schifko, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. travnja 2016. (predmet R 1043/2015-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka MULTI FRUITS kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu adp Gauselmann GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Bammer protiv EUIPO-a – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ)

(Predmet T-372/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije MÄNNERSPIELPLATZ — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (a) i članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Alexander Bammer (Sindelfingen, Njemačka) (zastupnik: W. Riegger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: mydays GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: F. Pfefferkorn, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2016. (predmet R 1796/2015-1), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društva mydays i A. Bammera.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alexanderu Bammeru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Sabre GLBL protiv EUIPO-a (INSTASITE)

(Predmet T-375/16) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije INSTASITE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Texas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Zecher, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i S. Crabbe, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. travnja 2016. (predmet R 1742/2015-2) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka INSTASITE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sabre GLBL, Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 326, 5. 9. 2016.

Presuda Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Makhlof protiv Vijeća

(Predmet T-410/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na čast — Pravo vlasništva — Presumpcija nevinosti — Ograničenja ulaska i provoza preko područja Unije — Proporcionalnost”)

(2017/C 221/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Rami Makhlof (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Kyriakopoulou, G. Étienne i A. Vitro, zatim S. Kyriakopoulou i A. Vitro, a zatim S. Kyriakopoulou i J. Bauerschmidt, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, L. Havas i R. Tricot, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Vijeća ZVSP/2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.) i njezinih naknadnih provedbenih akata, u mjeri u kojoj se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ramiju Makhloufu nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 371, 10. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Marsh protiv EUIPO-a (LegalPro)

(Predmet T-472/16) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LegalPro — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 221/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Marsh GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: W. Riegger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. lipnja 2016. (predmet R 146/2016-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka LegalPro kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Marsch GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – PG protiv Frontexa**(Predmet T-583/16)****(„Javna služba — Privremeno osoblje — Neproduženje ugovora na određeno vrijeme — Postupak produženja — Članak 266. UFEU-a — Dužna pažnja — Izvanugovorna odgovornost”)**

(2017/C 221/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: P. G. (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex) (zastupnici: H. Caniard i S. Drew, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke Frontex-ova tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu od 9. lipnja 2015. o neproduženju tužiteljeva ugovora te, s druge strane, radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. P. G.-u se nalaže snošenje troškova.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – C. W. protiv Parlamenta**(Predmet T-742/16 RENV) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Dužnosnici — Uznemiravanje — Članak 12.a Pravilnika — Obveza pružanja pomoći — Interna pravila o savjetodavnom odboru nadležnom za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprečavanje na radnom mjestu — Članak 24. Pravilnika — Zahtjev za pružanje pomoći — Odbijanje — Odluka o odbijanju žalbe — Autonoman sadržaj — Preuranjena žalba — Nepostojanje — Uloga i ovlasti savjetodavnog odbora nadležnog za prijave zbog uznemiravanja i njegovo sprečavanje na radnom mjestu — Fakultativni zahtjev dužnosnika — Izvanugovorna odgovornost”)**

(2017/C 221/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CW (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i M. Dean, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke Parlamenta od 8. travnja 2013. kojom se odbija zahtjev za pružanje pomoći koji je tužitelj podnio smatrajući da je žrtva uznemiravanja koje provode njegovi nadređeni, kao i radi poništenja odluke glavnog tajnika Parlamenta od 23. listopada 2013. kojom je odbijena njegova žalba od 9. srpnja 2013. te, s druge strane, radi naknade štete koju je navodno pretrpio.

Izreka

1. Poništava se odluka glavnog tajnika Europskog parlamenta, u svojstvu tijela nadležnog za imenovanja, od 23. listopada 2013., kojom je odbijena C. W.-ova žalba.
2. Zahtjev za poništenje odluke Parlamenta od 8. travnja 2013. kojom se odbija C. W.-ov zahtjev za pružanje pomoći odbacuje se kao nedopušten.
3. Parlamentu se nalaže platiti C. W.-u, na temelju pretrpljene nematerijalne štete, iznos od 2 000 eura uvećan za zatezne kamate od datuma objave ove presude po stopi koju određuje Europska središnja banka (ESB) za glavne poslove refinanciranja.
4. U preostalom dijelu zahtjev za naknadu štete se odbija.
5. Parlamentu se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i C. W.-ovih troškova u okviru prvotnog postupka pred Službeničkim sudom Europske unije na temelju tužbe u predmetu F-124/13, u okviru žalbenog postupka na temelju predmeta T-309/15 P i u okviru ovog postupka na temelju predmeta T-742/16 RENV.

⁽¹⁾ SL C 52 od 22. 2. 2014. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-124/13).

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a

(Predmet T-55/16 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2009. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana“)

(2017/C 221/36)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/EIB (F-45/11, EU:F:2015:167) radi djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet T-59/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2012. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)**

(2017/C 221/37)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: G. Nuvoli i F. Martin, a zatim G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/EIB (F-9/14, EU:F:2015:163) radi djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.**Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a****(Predmet T-60/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni karijere — Postupak ocjenjivanja za 2011. — Pogreške koje se tiču prava — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)**

(2017/C 221/38)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: u početku G. Nuvoli i F. Martin, a zatim G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. De Nicola/EIB (F-55/13, EU:F:2015:165) radi djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet T-70/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Izvanugovorna odgovornost — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)**

(2017/C 221/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/EIB (F-104/13, EU:F:2015:164) radi djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 4. svibnja 2017. – De Masi protiv Komisije**(Predmet T-341/16) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Zahtjev za pristup na temelju međuinstitucijske suradnje na temelju članka 230. UFEU-a — Dokumenti koji se odnose na rad Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)” koju je osnovalo Vijeće — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)**

(2017/C 221/40)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: A. Fischer-Lescano, profesor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher i J. Baquero Cruz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke koja sadržava Komisijin dopis od 8. lipnja 2016. kojim se odgovara na zahtjev predsjednika posebnog odbora Europskog parlamenta za odluke o porezima i ostale mjere slične prirode ili učinka (TAXE2) za potpuni pristup dokumentima Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)”.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Fabio De Masi snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 287, 8. 8. 2016.

Tužba podnesena 14. travnja 2017. – L. protiv Parlamenta**(Predmet T-59/17)**

(2017/C 221/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: L. (zastupnik: I. Coutant Peyre, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Parlamenta o otkazu tužiteljeva ugovora o radu od 24. lipnja 2016., koju je on zaprimio 25. srpnja 2016.;
- naloži Parlamentu naknadu neimovinske štete u iznosu od 100 000 eura; i
- naloži Parlamentu plaćanje pravnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na načelima zaštite zviždača opisanim u člancima 22.a i 22.b Pravilnika o osoblju i članku 6. stavku 1. Internih pravila.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužne pažnje.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju odgovora Parlamenta na tužiteljev zahtjev za pomoć, na povredi prava obrane i povredi prava na mirno rješavanje spora.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na pristup dokumentima.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi prava.

Tužba podnesena 19. travnja 2017. – Falmouth University protiv Komisije**(Predmet T-227/17)**

(2017/C 221/42)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Falmouth University (Falmouth, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: V. Sloane, *Barrister*, F. Harmel, odvjetnik i T. Kotsonis, *Solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije kojom su u odnosu na programsko razdoblje za 2007.-2013. Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) utvrđene nepravilnosti u provedbi projekta „Enhancing the Creative Knowledge Base of Cornwall” i da je potrebno primijeniti paušalni financijski ispravak od 25 %;

— naloži Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i plaćanje troškova koje je pretrpio tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno utvrdila da postupak odabira nije bio u skladu s člankom 44. stavkom 2. Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisija neovlašteno pouzdala u tri dodatne navodne nepravilnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je u svakom slučaju Komisija pogrešno utvrdila postojanje tri dodatne navodne nepravilnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija očito postupala nerazumno i neproporcionalno prilikom određivanja iznosa paušalni financijski ispravak od 25 %.

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134. str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Tužba podnesena 17. travnja 2017. – Balti Gaas protiv Komisije i INEA-e

(Predmet T-236/17)

(2017/C 221/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Estonija) (zastupnici: E. Tamm i L. Naaber-Kivisoo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija i Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika od 17. veljače 2017. Ref Ares(2017)890302 ⁽¹⁾;
- naloži tuženicima da snose vlastite i tužiteljeve troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog svoje tužbe ističe da tuženici nisu osigurali da postupci za dodjelu bespovratnih sredstava budu u skladu s načelima zakonitosti, transparentnosti i dobre uprave i ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju nadležnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi bitnih pravila postupka zbog nepostojanja obrazloženja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je obrazloženje u bitnom netočno.

⁽¹⁾ Odluka donesena u vezi s Provedbenom odlukom Komisije C(2016)1587 *final* od 17. ožujka 2016. o izmjenama Provedbene odluke Komisije C(2014)2080 o uspostavi višegodišnjeg programa rada za dodjelu financijskih potpora u području transeuropske energetske infrastrukture u sklopu Instrumenta za povezivanje Europe u razdoblju 2014.-2020.

Tužba podnesena 24. travnja 2017. – Ecolab Deutschland i Lysoform Dr. Hans Rosemann protiv ECHA-e**(Predmet T-243/17)**

(2017/C 221/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Njemačka) i Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Gruncharod i P. Sellar, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske agencije za kemikalije (ECHA) kojom je društvo Sasol Chemie GmbH & Co. KG, aktivni dobavljač tvari 1-Propanol, uključeno u popis iz članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) br. 528/2012 ⁽¹⁾ (dalje u tekstu: popis iz članka 95.) za proizvode tipa 1., 2. i 4.;
- naloži ECHA-i snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na navodnoj povredi članka 95. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 528/2012
 - Tužitelji ističu da ECHA nije poštovala pravne pretpostavke za uključivanje u popis iz članka 95. društva poput društva Sasol koje su predviđene člankom 95. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 528/2012, jer društvo Sasol nije moglo podnijeti cjelokupan spis ECHA-i. Prema tužiteljima, njihov spis nije mogao uključiti ni presliku testa Comet Assay ni odobrenja za pristup kojim su dodijeljena prava na pristup tom testu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije
 - Tužitelji ističu da je ECHA postupala različito prema društvima u sličnoj situaciji a da nije imala objektivno opravdanje, čime je povrijedila načelo nediskriminacije jer je prihvatila kao potpun spis koji je podnijelo društvo Sasol radi uključjenja u popisa iz članka 95.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ujednačenih uvjeta uspostavljenih Uredbom (EU) br. 528/2012 kao i na stvaranju neloyalne konkurencije
 - Tužitelji ističu da je uključivanjem društva Sasol u popis iz članka 95. ECHA povrijedila pravila iz članaka 62. i 63. Uredbe (EU) br. 528/2012 čija je svrha osigurati ujednačene uvjete između društava poput tužitelja koji su sudjelovali u preispitivanju 1-Propanola i društva poput društva Sasol, koji nisu u tome sudjelovali.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda Tekst značajan za EGP (SL 2012., L 167, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181. i ispravak u SL-u 2015., L 297., str. 10.).

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Casino, Guichard-Perrachon i EMC Distribution protiv Komisije**(Predmet T-249/17)**

(2017/C 221/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francuska) i EMC Distribution (Vitry-sur-Seine, Francuska) (zastupnici: D. Théophile, I. Simic, O. de Juvigny i T. Reymond, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- prije donošenja presude, naloži Komisiji da na temelju članaka 89. i 90. Poslovnika Općeg suda podnese sve dokumente, isprave i ostale informacije na temelju kojih je na datum donošenja odluke C(2017) 1054 smatrala da raspolaze dovoljno ozbiljnim indicijama da opravda provođenje pretrage u prostorima tužitelja;
- u predmetnom slučaju, na temelju članka 277. UFEU-a, proglasi neprimjenjivim članak 20. Uredbe br. 1/2003 te posljedično poništi odluku C(2017) 1054 Komisije od 9. veljače 2017.;
- poništi, na temelju članka 263. UFEU-a, odluku C(2017) 1054 Europske komisije od 9. veljače 2017.;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nezakonnosti odluke Europske komisije od 9. veljače 2017. kojom je tužiteljima naloženo da se podvrgnu pretrazi na temelju članka 20. stavaka 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), koja se pobija u ovom slučaju (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Tužitelji u tom pogledu ističu da se:
 - pobijana odluka temelji na odredbi koja je i sama nezakonita te stoga neprimjenjiva u ovom slučaju, u skladu s člankom 277. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU);
 - člankom 20. Uredbe br. 1/2003 krši temeljno pravo na djelotvoran pravni lijek, predviđeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLP), utoliko što ne dopušta poduzetnicima adresatima Komisijine odluke o pretrazi djelotvoran pravni lijek protiv provedbe pretrage;
 - tom odredbom također krši načelo jednakosti oružja te prava na obranu zajamčena člancima 47. i 48. Povelje i člankom 6. EKLP-a, utoliko što strankama ne dopušta pristup ispravama koje sadržavaju odluku Komisije o poduzimanju pretrage.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi temeljnog prava na nepovredivost doma, predviđenog člankom 7. Povelje i člankom 8. EKLP-a, utoliko što pobijana odluka ima neograničenu valjanost te istodobno nejasno i neproporcionalno područje primjene u dijelu u kojem:
 - se pobijanom odlukom određuje samo datum mogućeg početka pretrage, ali se ne predviđa ni datum završetka ni najdulje trajanje pretrage;
 - se odnosi na sva društva grupacije Casino, neovisno o njihovoj djelatnosti i zemljopisnom položaju, bez da se ijedno pojedinačno odredi, uz iznimku društva majke;
 - ona dopušta pretragu u bilo kojem prostoru grupacije.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi Komisijine obveze obrazlaganja, utoliko što pobijana odluka ne određuje ni vrstu, ni prirodu, ni izvor, ni sadržaj informacija na temelju kojih je Komisija odlučila naložiti pretragu.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi temeljnog prava na nepovredivost doma predviđenog člankom 7. Povelje i člankom 8. EKLJP-a pobijanom odlukom, utoliko što je Komisija donijela odluku, a da nije raspolagala dovoljno ozbiljnim indicijama da opravda provođenje pretrage u prostorima tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti u donošenju pobijane odluke u dijelu u kojem potonja predviđa početak pretrage na datum iznimno štetan za poslovanje tužitelja, iako se mogao odrediti neki drugi datum, za njih očito manje štetan, koji ne bi ni na koji način bio nepogodan za Komisiju. U tom pogledu, tužitelji navode da se pobijanom odlukom, iako se odnosi posebno na prostore tijela grupacije Casino koji su nadležni za pregovore s dobavljačima, predviđa početak pretrage 20. veljače 2017. ili nešto kasnije, tj. u završnom tjednu godišnjih pregovora s dobavljačima, za koje članak L. 441-7 francuskog Trgovačkog zakonika propisuje završetak prije 1. ožujka tekuće godine, a s čim je Komisija bila u potpunosti upoznata.

Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – R. E. protiv Komisije

(Predmet T-257/17)

(2017/C 221/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: R. E. (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži poništenje implicitne odluke Uprave za sigurnost kojom je prešutno odbijen tužiteljev ponovni zahtjev za pristup dokumentima od 20. siječnja 2017.;
- naloži tuženiku da tužitelju plati poštnu i pravičnu naknadu neimovinske štete koja je nastala zbog nezakonitog odbijanja obrade njegovog zahtjeva za pristup dokumentima, čime su povrijeđene odredbe Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾; i,
- naloži tuženiku da snosi vlastite troškove te tužiteljeve troškove iz ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom traži poništenje navedene sporne implicitne odluke iz dva razloga: kao prvo, nepostojanja obrazloženja u spornoj odluci u pogledu odbijanja pristupa petnaest dokumenata koje je zahtijevao tužitelj, a koji nisu spomenuti u odluci od 22. prosinca 2016. kojom je odbijen tužiteljev prvotni zahtjev za pristup dokumentima; i kao drugo, nepostojanje opravdanja, odnosno u svakom slučaju pogrešno opravdanje odbijanja pristupa drugim dokumentima, ako se treba smatrati da se obrazloženje odluke od 22. prosinca 2016. o odbijanju tužiteljeva prvotnog zahtjeva za pristup dokumentima nalazi u pobijanoj implicitnoj odluci.

Konačno, tužitelj zahtijeva da mu se odredi prikladna naknada pretrpljene neimovinske štete koja je nastala zbog kontinuiranog kašnjenja uprave i nezakonitog odbijanja da mu daju pristup dotičnim dokumentima, čime su povrijeđene odredbe Uredbe 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

**Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners
(NEXEN PULSE)**

(Predmet T-260/17)

(2017/C 221/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: The Bank of New York Mellon Corp. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett i K. Schlüter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Nixen Partners (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „NEXEN PULSE” – prijava za registraciju br. 13 374 194

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2017. u predmetu R 1571/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, kao i postupka pred žalbenim vijećem i odjelom za prigovore, uključujući sve tužiteljeve nužne troškove iz tih postupaka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. svibnja 2017. – Bayer protiv EUIPO-a – UNI – Pharma (SALOSPIR)

(Predmet T-261/17)

(2017/C 221/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Bayer AG (Leverkusen, Njemačka) (zastupnik: V. von Bomhard, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: UNI – Pharma Kleon Tsetis Pharmaceutical Laboratories Industrial and Commercial SA (Kifisia, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „SALOSPIR” – prijava za registraciju br. 12 351 458

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. veljače 2017. u predmetu R 2444/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i društvu Uni-Pharma, ako se to društvo uključi u spor kao intervenijent, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavaka 4. i 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. svibnja 2017. – Uponor protiv EUIPO-a EUIPO – Swep International (SMATRIX)**(Predmet T-264/17)**

(2017/C 221/49)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Uponor Innovation AB (Borås, Švedska) (zastupnik: A. Kylhammar, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Swep International AB (Landskrona, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „SMATRIX” – prijava za registraciju br. 12 540 431

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. u predmetu R 236/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova
- naloži društvu SWEP International da nadoknadi tužitelju troškove u postupcima pred Odborom za prigovore i žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Quadri di Cardano protiv Komisije**(Predmet T-273/17)**

(2017/C 221/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Alessandro Quadri di Cardano (Schaerbeek, Belgija) (zastupnici: N. De Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- da se poništava odluka PMO-a od 19. srpnja 2016. kojom su utvrđena njegova pojedinačna prava tijekom preuzimanja dužnosti u Izvršnoj agenciji za inovacije i mreže (INEA) u dijelu u kojem mu se, primjenom članka 4. Priloga VII. Pravilniku, odbija dodjela naknade za život u inozemstvu od 16 % što, posljedično, podrazumijeva nedodjeljivanje povezanih prava, osobito godišnjih putnih troškova;
- da se tuženiku nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepoštovanju rasprava i pregovora povezanih s razdobljem koje je prethodilo izmjeni Pravilnika o osoblju te, među ostalim, na povredi legitimnih očekivanja, načela zaštite legitimnih očekivanja te pravne sigurnosti tužitelja, kao i prava koja je stekao, zbog nenadano drugačije analize njegove dokumentacije koja se odnosi na pojedinačna prava.
2. Drugi tužbeni razlog povezan je s privremenim ugovorom, koji je uređen belgijskim pravom, na koji se poziva Komisija kako bi opravdala uspostavu tužiteljeva boravišta u Belgiji tijekom zaposlenja kod privatnog poslodavca. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na tri dijela.
 - Prvi dio temelji se na zlouporabi ovlasti koju je Komisija počinila pokušavajući isključiti odnos podređenosti između Komisije i tužitelja tijekom razdoblja privremenog zaposlenja kako bi opravdala postojanje zaposlenja u korist međunarodne organizacije na koju se, u načelu, treba odnositi analiza uvjeta propisanih člankom 4. Priloga VII. Pravilniku;
 - drugi dio temelji se na pogrešci koja se tiče prava, povredi belgijskih zakonodavnih odredbi u području privremenih ugovora, kao i na Komisijinoj pogrešnoj primjeni zakona;
 - treći dio temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni, povredi načela proporcionalnosti i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – Monster Energy protiv EUIPO-a – Bösel (MONSTER DIP)

(Predmet T-274/17)

(2017/C 221/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Monster Energy Company (Corona, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Brownlow, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Marco Bösel (Bad Fallingbostel, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „MONSTER DIP” – prijava za registraciju br. 13 118 211

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2017. u predmetu R 1062/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za prigovore od 19. travnja 2016. u postupku povodom prigovora B 2433681;
- odbije osporavani žig za sve proizvode i usluge;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavaka 4. i 5. Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2017. – King.com protiv EUIPO-a – TeamLava (Animirane ikone)

(Predmet T-96/17) ⁽¹⁾

(2017/C 221/52)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR